

Savez za radničko društvo

UDRUŽENJA i grupe radnika i građana koji su decembra prošle godine dostavili Ministarstvu pravde predloge za izmenu Zakona o stečaju, podnela su danas Ustavnom sudu Inicijativu za pokretanje postupka za ocenu neustavnosti i nezakonitosti načina i postupka na koji su usvojeni Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju i Predlog zakona o privatizaciji, pre njihovog proglašenja. Prenosimo kompletan tekst inicijative.

Učitelj neznalica i njegovi komiteti

USTAVNI SUD BEOGRAD

Bulevar kralja Aleksandra br.15

PODNOŠIOCI INICIJATIVE:

1. Udruženje radnika i prijatelja Trudbenika iz Beograda;

2. Udruženje akcionara i bivših radnika Srboleka;

3. Udruženje građana za zaštitu ljudskih prava radnika URANAK, koje okuplja radnike-poverioce Rekord Holdinga DP i Vizahema d.o.o. Beograd;

4. Udruženje RAVNOPRAVNOST iz Zrenjanina, koje okuplja radnike-poverioce Fabrike lekova Jugoremedija i drugih zrenjaninskih preduzeća u stečaju;

5. Radnici – poverioci Montaže;

6. Učitelj neznalica i njegovi komiteti;

7. Građanski savez.

INICIJATIVA

ZA POKRETANJE POSTUPKA ZA OCENU USTAVNOSTI I ZAKONITOSTI NAČINA I POSTUPKA NA KOJI SU USVOJENI PREDLOG ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU I PREDLOG ZAKONA O PRIVATIZACIJ, PRE NJIHOVOG PROGLAŠENJA

Na osnovu čl. 167, 168. st. 2 i 169. Ustava Republike Srbije, kao i člana 66. Zakona o Ustavnom sudu, podnosimo inicijativu za pokretanje postupka za ocenu ustavnosti i zakonitosti načina i postupka na koji su usvojeni Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju i Predlog Zakona o privatizaciji, usvojeni na sednici Vlade Republike Srbije dana 30. decembra 2013. godine, upućeni Narodnoj skupštini na razmatranje i usvajanje po hitnom postupku.

PREDMET: protiv radnje Vlade Republike Srbije, odnosno postupka usvajanja Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju i Predloga zakona o privatizaciji, pre njihovog proglašenja, koje je Vlada usvojila dana 30. decembra 2013. godine

RAZLOZI OSPORAVANJA:

Postupak kojim su usvojeni Predlog Zakona o izmena i dopunama Zakona o stečaju i Predloga Zakona o privatizaciji nisu u skladu sa Ustavom i Zakonom, odnosno postupka usvajanja Predloga zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju i Predloga zakona o privatizaciji, pre njihovog proglašenja, koje je Vlada usvojila dana 30. decembra 2013. godine

Odbor za privredu i finansije je na predlog Ministarstva privrede dana 07. novembra 2013. godine doneo Zaključak 05 Broj: 011-9468/2013-1 o sprovođenju javne rasprave o Nacrtu Zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju i Zaključak 05 Broj: 011-9467/2013 o sprovođenju javne rasprave o Nacrtu Zakona o privatizaciji, određeni su Programi javne rasprave i definisano je vreme sprovođenja javne rasprave od 8. novembra do 30. novembra 2013. godine.

Dokaz:

1) Zaključak 05 Broj: 011-9468/2013-1 od 07. novembra 2013.

2) Zaključak 05 Broj: 011-9467/2013-1 od 07. novembra 2013.

3) Program javne rasprave 05 Broj: 011-9468/2013-1 od 07. novembra 2013.

4) Program javne rasprave 05 Broj: 011-9467/2013-1 od 07. novembra 2013.

U navedenim programima javne rasprave najavljeno je da će Ministarstvo privrede organizovati javnu raspravu u formi okruglog stola, dana 21. novembra 2013. godine od 12 do 16 časova u Palati Srbija, I sprat, sala „Srbija“ – centralni deo Palate, ul. Bulevar Mihajla Pupina broj 2. Javni poziv na portalu e-Uprava Republike Srbije oglašen je 20. novembra 2013. godine. Okrugli sto, u okviru javne rasprave o Nacrtu zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju i Nacrtu Zakona o privatizaciju, zakazan je za sutradan 21. novembra 2013. godine u 12 časova u Agenciji za privatizaciju, Terazije 23, velika sala na drugom spratu.

Na osnovu tačke 6. Programa, Ministarstvo privrede je imalo obavezu da sačini izveštaje o sprovedenim javnim raspravama, radi razmatranja na sednici Vlade. Jedan okrugli sto o čijem održavanju javnost nije blagovremeno obavешtena, i kome su prisustvovali samo pozvani sagovornici: predstavnici poslovnih i poslodavačkih udruženja, investitora, stranih privrednih komora i predstavništava, banaka, osiguravača i dr. nije javna rasprava o predložnim zakonima.

Predlog Zakona o privatizaciji je NOVI SISTEMSKI ZAKON od životne važnosti za sve građane Srbije.

Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju takođe je sistemski zakon kojim se BITNO MENJAJU REŠENJA IZ POSTOJEĆEG ZAKONA.

Na osnovu predložene novih propisa izvršiće se privatizacija javnih preduzeća, uvodi se fleksibilni model privatizacije tako što će moći da se prodaje ceo kapital, ali i određeni udeo u preduzeću, odnosno, da se kupi manje od 100 posto uz dokapitalizaciju ili čak pet posto i da se dobije vođenje menadžmenta.

Odluku o načinu privatizacije donosiće Minisarstvo privrede na predlog Agencije za privatizaciju, dok će Vlada odlučivati o preduzećima koja su od posebnog interesa za državu. Jedno od najvažnijih novina je, što će pravo korišćenja zemljišta kupovinom preduzeća biti preveđeno u vlasništvo.

Do sada je prodaja društvenog i državnog kapitala obavijana aukcijama, tenderima i na berzi. Od sada prodaja kapitala i plan restrukturiranja sprovodiće se dokapitalizacijom, zajedničkim ulaganjima, kupovinom kapitala i poveravanjem upravljanja uz podelu dobiti. Novim propisima predviđen je novi metod prodaje imovine kroz javno prikupljanje pisanih ponuda, nakon koje sledi javno nadmetanje ili neposredna pogodba u skladu sa nacionalnim standardima za upravljanje stečajnom masom.

Izmenama Zakona o stečaju biće ponovo omogućen automatski stečaj, a stečajni upravnici će dobiti šira ovlašćenja.

Podnosioci inicijative traže da se prestanu donositi važni sistemski zakoni po hitnom postupku! Praksa je još iz devedesetih godina da se ključni sistemski zakoni donose u ubrzanim procedurama, primereanim ratnom stanju. Redovni postupak donošenja zakona treba da bude pravilo a ne izuzetak. Ne postoje nikakvi razlozi da se zakoni koji su od vitalne važnosti za celo društvo donose po hitnom postupku. Upravo ti zakoni po svojoj prirodi treba da imaju široku i argumentovanu javnu raspravu i traženje konsenzusa kao puta nalaženja najboljih zakonskih rešenja.

Ovakav način postupanja ne predstavlja pravno uređeno državu.

Građani, što uključuje i radnike i druga zaint-

za samooobrazovanje

Riliten
uciteljneznalica.org **društvena pitanja**

eresovana lica, imaju demokratsko pravo da diskutuju i odlučuju o svojoj sudbini i zakonima koji se na njih primenjuju (u daljem tekstu navodimo primer radnika i građana koji su preduzeli inicijativu za javnu raspravu o ovim zakonima). Odlika jednog demokratskog društva upravo leži u javnoj raspravi prilikom donošenja svakog zakona a posebno važnih – sistemskih.

Ustavni sud ne bi smeo ostati slep za očiglednu povredu ljudskih i građanskih vrednosti i prava koja su osvajana i građena kroz istoriju.

Višegodišnja uvrežena nedemokratska praksa da se sistemski propisi donose po hitnom postupku i bez javne rasprave stvara utisak da vlast ni malo ne uvažava građane i njihovo mišljenje. Ne možemo da se ne zapitamo dokle će ova država donositi propise na prečac po sistemu „ako prođe prošlo je“. S obzirom da ćemo ovu inicijativu imao oglasiti i da ćemo je dostaviti međunarodnim ustanovama i organizacijama, zahtevamo od Ustavnog suda da ne dozvoli da nas strane države stalno kritikuju i ispravljaju i da oni komentarišu naše zakonodavstvo, već da u okviru svoje nadležnosti pruži traženu zaštitu kad već politički predstavnici sistema to ne čine.

Zakoni se ne donose da bi se brže-bolje ukidali i prestano menjali i dopunjavali i pre i posle proglašenja i stupanja na snagu. Tako se ne stvara pravna sigurnost, već haos u državi i društvu. Zakoni se donose da traje, i da se menjaju samo onda kada to realnost zaista nalaže. U tom cilju, zakoni se moraju donositi na osnovu široke i ozbiljne javne rasprave, koja uključuje različite društvene grupe i sa njihovim konsenzusom, a ne kao rezultat pakta unutar vladajuće klike ili kaprica jednog ministra.

U javnosti se pri tom stvara uverenje kako su predlozi važnih zakonskih rešenja ne samo u skladu sa zakonima Evropske unije, nego da se upravo kao takvi traže od Unije. Građanima treba jasno reći da osim određenih preporuka, ne postoje obavezna zakonska rešenja koja dikтира Evropska unija, niti se ona traže. Svaka država članica EU ima pravo da samostalno traži najprimerenija zakonska rešenja. Ovakvim postupanjem onemogućava se otvaranje javnog prostora, onemogućava uvid u brojne argumente koje bi izneli građani i civilno društvo o važnim pitanjima i krše se osnovna ljudska prava. Odbijanjem potrebne javne rasprave i dijaloga upravo se krše proklamovane vrednosti Evropske unije koje obavezuju institucije na dijalog sa građanima i civilnim društvom.

Ono što smatramo najvažnijim je činjenica da bi se sprovođenjem redovnog postupka pri donošenju zakona i široke javne rasprave moglo efikasije suprotstaviti diktatu određenih interesnih grupa i doprineći borbi protiv korupcije. Mnoge organizacije odavno insistiraju na tome da je javnost izrade propisa preduslov borbe protiv korupcije.

Budući da je celoj svetskoj i domaćoj javnosti jasno da su dosadašnji propisi koji se tiču stečaja i privatizacije društvenih i državnih preduzeća potpuno uništili privredu Republike Srbije i radnike apsolutno je nedopustivo da i nova vladajuća elita bude produžena ruka starog sistema koji je evidentno napravio katastrofalne rezultate i to na način da se ponaša isto, te predlaže, donosi i proglašava sistemske zakone pod uticajem najrazličitijih interesnih grupa, a samo ne na ustavom propisan i zakonom predviđen način konsultujući domaću javnost koja je jedina legalna i legitimna da o tome odlučuje.

Predlagači inicijative smatraju da su diskriminisani i da nema uslova za izmenu Zakona o stečaju i Zakona o privatizaciji po hitnom postupku. Posebno ih zabrinjava što to čini Vlada, nadležna ministarstva i drugi državni organi koji po svojoj ustavnoj ulozi i položaju treba da prednjače u doslednoj primeni propisa i poštovanju ustavnosti i zakonitosti.

OVAKAV POSTUPAK USVAJANJA PREDLOGA ZAKONA O IZMENAMA I DOPUNAMA ZAKONA O STEČAJU I PREDLOGA ZAKONA O PRIVATIZACIJ JE U DIREKTOJ SU-PROTOSTI SA USVOJENIM MEĐUNARODNIM KONVENCIJAMA, USTAVOM, ZAKONOM I POSLOVNICIMA REPUBLIKE SRBIJE, I TO:

Članom 18. Ustava Republike Srbije („Službeni glasnik RS“ br.98/2006) propisano je da se ljudska i manjinska prava zajamčena Ustavom neposredno primenjuju. Ustavom se jemče, i kao takva, neposredno se primenjuju ljudska i manjinska prava zajamčena opšteprihvaćenim pravilima međunarodnog prava, potvrđenim međunarodnim ugovorima i zakonima.

Na osnovu člana 25. Zakona o ratifikaciji Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima („Službeni list SFRJ“ br.7/71) svaki građanin ima pravo i mogućnosti, bez ikakve diskriminacije i bez neosnovanih ograničenja da učestvuje u upravljanju javnim poslovima, bilo neposredno, bilo preko izabranih predstavnika i da bude primljen, pod opštim jednakim uslovima, u javne službe svoje zemlje.

Na osnovu člana 26. Zakona o ratifikaciji Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima sva su lica jednaka pred zakonom i imaju pravo bez ikakve diskriminacije na podjednaku zaštitu zakona. U tom smislu, zakon mora da zabranjuje svaku diskriminaciju i da obez-

Imenovati TO ratom

bedi svim licima podjednaku i uspešnu zaštitu protiv svake diskriminacije, naročito u pogledu rase, boje, pola, jezika, vere, političkog ili drugog ubeđenja, nacionalnog ili socijalnog porekla, imovnog stanja, rođenja ili svakog drugog stanja.

Članom 10. tačka 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda izmenjena u skladu sa Protokolom br.11 („Službeni list SCG – Međunarodni ugovori“, br. 9/2003, 5/2005, 7/2005 i „Službeni glasnik RS – Međunarodni ugovori“ br. 12/2010) navodi se: „Svako ima pravo na slobodu izražavanja. Ovo pravo uključuje slobodu posedovanja sopstvenog mišljenja,primanje i saopštavanje informacija i ideja bez mešanja javne vlasti i bez obzira na granice“.

Članom 14. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda navodi se: „Uživanje prava i sloboda predviđenih u ovoj Konvenciji obezbeđuje bez diskriminacije po bilo kom osnovu, kao što su pol, rasa, boja kože, jezik, veroispovest, političko ili drugo mišljenje, nacionalno ili socijalno poreklo, povezanost sa nekom nacionalnom manjinom, imovina, rođenje ili drugi status“.

Članom 15. tačka 1. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda navodi se: „U doba rata ili druge javne opasnosti koja preči opstanku nacije, svaka Visoka strana ugovornica može da preduzme mere koje odstupaju od njenih obaveza po ovoj Konvenciji, i to u najnužnijoj meri koju iziskuje hitnost situacije, s tim da takve mere ne budu u neskladu s njenim drugim obavezama prema međunarodnom pravu“.

Članom 17. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda navodi se: „Ništa u ovoj Konvenciji ne može se tumačiti tako da podrazumeva pravo bilo koje države, grupe ili lica da se upuste u neku delatnost ili izvrše neki čin koji je usmeren na ponišavanje bilo kog od navedenih prava i sloboda ili na njihovo ograničavanje u većoj meri od one koja je predviđena Konvencijom“.

Članom 21, 23. i 25. Ustava Republike Srbije zabranjuje se diskriminacija, štiti se ljudsko dostojanstvo i zabranjuje se ponižavajuće postupanje.

Članom 46. st. 1 Ustava RS zajamčena je sloboda mišljenja i izražavanja.

Članom 53. Ustava RS predviđeno je pravo građana da učestvuju u upravljanju javnim poslovima.

Članom 56. Ustava RS predviđeno je pravo na peticiju.

U članu 77. Zakona o državnoj upravi („Službeni glasnik RS“ br. 79/2005, 101/2007 i 95/2010) navodi se da su Ministarstvo i posebna organizacija dužni da u pripremi zakona kojim se bitno menja pravni režim u jednoj oblasti ili kojim se uređuju pitanja koja posebno zanimaju javnost SPROVEDU JAVNU RASPRAVU.

Sprovođenje javne rasprave u pripremi zakona bliže se uređuje poslovnikom Vlade. Na osnovu člana 41. Predviđenog teksta Poslovnika Vlade („Službeni glasnik RS“ br. 61/2006, 69/2008, 88/2009, 33/2010, 69/2010, 20/2011, 37/2011, 30/2013) „Predlagač je obavezan da u pripremi zakona kojim se bitno menja uređenje nekog pitanja ili uređuje pitanje koje posebno zanima javnost sprovede javnu raspravu. Javna rasprava se može sprovesti i u pripremi strategije razvoja, uređbe i odluke“.

Smatra se da su kriterijumi iz stava 1. ovog člana koji se odnose na obavezu sprovođenja javne rasprave ispunjeni u sledećim slučajevima:

1) prilikom pripreme novog sistemskog zakona,

2) prilikom pripreme novog zakona, osim ako nadležni odbor na obrazložen predlog predlagača ne odluči drukčije,

3) prilikom pripreme zakona o izmenama i dopunama zakona ako se njime bitno menjaju rešenja iz postojećeg zakona, o čemu nadležni odbor,na obrazloženi predlog predlagača, odlučuje u svakom konkretnom slučaju,

4) prilikom pripreme zakona o potvrđivanju međunarodnog ugovora – samo ako nadležni odbor odluči da se sprovede javna rasprava, i to na obrazložen predlog Minisarstva spoljnih poslova ili organa države uprave iz čijeg su delokruga pitanja uređena međunarodnim ugovorom.

Odluku o sprovođenju javne rasprave, program javne rasprave i rok u kojem se ona sprovodi određuje nadležni odbor, na predlog predlagača.

Postupak javne rasprave započinje objavljivanjem javnog poziva za učešće u javnoj raspravi sa programom javne rasprave na internet stranici predlagača i portalu e-uprave. Javni poziv sadrži i informacije o obrazovanju i sastavu radne grupe koja je pripremila nacrt odnosno predlog akta koji je predmet javne rasprave.

Program javne rasprave obavezno sadrži: nacrt odnosno predlog akta koji je predmet javne rasprave sa obrazloženjem i prilogima utvrđenim ovim poslovnikom, rok za sprovođenje javne rasprave (održavanje okruglih stolova, tribina, adresu i vreme njegovog održavanja i dr.), način dostavljanja predloga, sugestija, inicijativa i komentara, kao i druge podatke značajne za njeno sprovođenje.

Rok za dostavljanje inicijativa, predloga, sugestija i komentara u pisanom ili elektronskom obliku iznosi najmanje 15 dana od dana objavljivanja javnog poziva. Javna rasprava traje najmanje 20 dana.

Ako predlagač ne sprovede javnu raspravu, a bio je obavezan, nadležni odbor pri razmatranju nacrta zakona sam određuje program javne rasprave i rok u kojem se ona sprovodi.

Predlagača koji ne sprovede javnu raspravu prema programu koji je odredio, nadležni odbor obavezuje da javnu raspravu sprovede u potpunosti.

Predlagač je dužan da izveštaj o sprovedenoj javnoj raspravi objavi na svojoj internet stranici i portalu e-uprave najkasnije u roku od 15 dana od dana okončanja javne rasprave.

U predviđenom tekstu Poslovnika Narodne skupštine („Službeni glasnik RS“ broj 52/2010, 13/2011, 20/2012) nalazi se član 167. koji propisuje da po hitnom postupku može da se donese zakon kojim se uređuju pitanja i odnosi nastali usled okolnosti koje nisu mogle da se predvide, a nedonošenje zakona po hitnom postupku moglo bi da prouzrokuje štetne posledice po život i zdravlje ljudi, bezbednost zemlje i rad organa i organizacija, kao i radi ispunjenja međunarodnih obaveza i usklađivanja propisa sa propisima Evropske unije. Predlagač zakona je dužan da navede razloge za donošenje zakona po hitnom postupku.

Takođe, ovom prilikom napominjemo da su podnosioci inicijative Ministarstvu pravde Republike Srbije dana 19. decembra 2013. godine dostavili pisane predloge i sugestije za izmenu Zakona o stečaju i Zakona o privatizaciji. Istom predstavkom tražili su prijem kod Ministra pravde zbog brojnih zloupotreba u postupku privatizacije i stečaja nekadašnjih giganata srpske privrede, koji su upropašćeni u postupku privatizacije.

Dokaz: Zahtev od 19. decembra 2013. godine, sa predlozima u prilogu.

Blagovremeno najavljeni skup kome su prisustvovali ovlašćeni predstavnici podnosilaca ove inicijative održan je 24. decembra 2013. godine, bez mogućnosti da ih primi Ministar pravde lično, ali uz obećanje da će im uskoro biti zakazan prijem. Vlada Republike Srbije je međutim 30. decembra 2013. godine usvojila Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju, kao i Predlog Zakona o privatizaciji i uputila ih Narodnoj skupštini na razmatranje po hitnom postupku.

Tako prilike za suočavanje predloga i mišljenja po zahtevu podnosilaca inicijative neće biti, a javna rasprava će biti ograničena samo na eventualnu debatu u samoj Skupštini.

Iako je Odbor za privredu i finansije doneo Zaključke o sprovođenju javne rasprave i Programe javne rasprave o Nacrtu zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju i Nacrtu Zakona o privatizaciji JAVNA RASPRAVA O NOVIM SISTEMSKIM ZAKONIMA SUŠTINSKI NIJE ODRŽANA. Predstavljanje predloženih izmena u medijima od strane Ministra privrede ne može se tretirati javnom raspravom. Osim toga, određivanjem neprimereno kratkog roka za javnu raspravu o četiri sistemska zakona koji su od vitalnog značaja za sve građane, povređena su prava svih onih koji u javnoj raspravi nisu mogli učestvovati.

Zahtevamo od Ustavnog suda da donošenje Zakona koji su od vitalnog značaja za društvo i privredu izuzme iz političkog javnašluka i određenih privatno – javnih partnerstava i isto vrati pod okrilje ustavnosti i zakonitosti pravnog sistema Republike Srbije.

Iz svih navedenih razloga proističe da su Predlozi zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju i Zakona o privatizaciji doneti suprotno odredbama iz čl. 25. i čl. 26. Zakona o ratifikaciji Međunarodnog pakta o građanskim i političkim pravima („Službeni list SFRJ“ br. 7/71); čl. 10. tačka 1, čl. 14, čl. 15. tačka 1. i čl. 17. Evropske konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda izmenjena u skladu sa Protokolom br. 11 („Službeni list SCG – Međunarodni ugovori“, br. 9/2003, 5/2005, 7/2005 i „Službeni glasnik RS – Međunarodni ugovori“ br. 12/2010); čl. 18, čl. 21, čl. 23, čl. 25, čl. 46, čl. 53. i čl. 56. Ustava Republike Srbije („Službeni glasnik RS“ br. 98/2006); člana 77. Zakona o državnoj upravi („Službeni glasnik RS“ br. 79/2005,

101/2007 i 95/2010); člana 41. Predviđenog teksta Poslovnika Vlade („Službeni glasnik RS“ br. 61/2006, 69/2008, 88/2009, 33/2010, 69/2010, 20/2011, 37/2011, 30/2013); i člana 167. Predviđenog teksta Poslovnika Narodne skupštine („Službeni glasnik RS“ broj 52/2010, 13/2011, 20/2012) i kao takvi neodrživi u pravnom sistemu Republike Srbije.

Na osnovu svega navedenog, podnosioci inicijative predlažu Ustavnom sudu da:

1. prihvati ovu inicijativu i donese rešenje o pokretanju postupka za ocenu ustavnosti i zakonitosti načina i postupka na koji su usvojeni Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju i Predlog Zakona o privatizaciji, pre njihovog proglašenja;

2. donese odluku kojom se utvrđuje da način i postupak na koji su usvojeni Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju i Predlog Zakona o privatizaciji nisu u saglasnosti sa Ustavom, opšteprihvaćenim pravilima međunarodnog prava i potvrđenim međunarodnim ugovorom, zakonom i poslovnikom Republike Srbije, koja odluka će stupiti na snagu danom proglašenja zakona;

3. o pokretanju postupka za ocenu ustavnosti i zakonitosti načina i postupka na koji su usvojeni Predlog zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju i Predlog Zakona o privatizaciji, pre njihovog proglašenja, Ustavni sud će obavesti predsednika Republike Srbije;

4. ako Zakon o izmenama i dopunama Zakona o stečaju i Zakon o privatizaciji budu proglašeni pre donošenja odluke o ustavnosti, Ustavni sud će nastaviti da postupa prema zahtevu inicijatora u skladu sa redovnim postupkom za ocenu ustavnosti zakona, u kom slučaju zakoni koji nisu saglasni sa Ustavom ili zakonom prestaju da važe danom objavljivanja odluke Ustavnog suda u službenom glasilu.

Primenom osporenog Zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju i Zakona o privatizaciji, odnosno izvršavanjem pojedinačnog akta ili radnje koja bi bila preduzeta na osnovu ovih zakonskih odredaba mogu nastupiti neotklonjive štetne posledice. S toga inicijatori predlažu da Ustavni sud, na osnovu člana 56. Zakona o Ustavnom sudu, donese

R E Š E N J E

OBUSTAVLJA SE izvršenje pojedinačnog akta ili radnje koja je preduzeta na osnovu odredbi Zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju i Zakona o privatizaciji do donošenja konačne odluke o ocenjivanju ustavnosti i zakonitosti osporenih zakona.

Ukoliko Ustavni sud po hitnom postupku ne prihvati inicijativu, ne donese rešenje o pokretanju postupka i odluku kojom se utvrđuje neustavnost, nezakonitost i neusaglašenost sa opteprihvaćenim pravilima međunarodnog prava i potvrđenim međunarodnim ugovorima, načina i postupka na koji su usvojeni predlog Zakona o izmenama i dopunama Zakona o stečaju i predlog Zakona o privatizaciji, pre njihovog proglašenja, inicijatori zahtevaju da Ustavni sud ovu inicijativu tretira kao Ustavnu žalbu.

PODNOŠIOCI INICIJATIVE:

- Udruženje radnika i prijatelja Trudbenika,
- Udruženje akcionara i bivših radnika Srboleka;
- Udruženje građana za zaštitu ljudskih prava radnika URANAK, koje okuplja radnike-poverioce Rekord Holdinga DP i Vizahema d.o.o. Beograd;
- Udruženje RAVNOPRAVNOST iz Zrenjanina, koje okuplja radnike-poverioce Fabrike lekova Jugoremedija i drugih zrenjaninskih preduzeća u stečaju;
- Radnici/poverioci Montaže;
- Učitelj neznalica i njegovi komiteti;
- Građanski savez

Prilozi:

Dokazi kao u tekstu ○